

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Zdá se, že jsme úspěšně překonali další zimu a chce se zvolat s básníkem - budíž pochváleno jaro. Protože jaro, to není zdaleka jen roční období. Je to opakovaný zázrak znovuzrození přírody . Ať už to jsou sněženky, krokusy, pupeny, velikonoční kůzlátka či ženská lýtka, která se právě vyloupila ze zimních kabátů, to všechno vábí naši pozornost a obdiv. To proto, že jsme po té dlouhé tmavé zimě plni očekávání a netrpělivosti. Zkrátka přichází na nás jaro. Tak si ho všichni pěkně užijte!

Motto

„Kdo nedokáže napadnout myšlenku, napadne myslitele“.
Paul Valéry 1871-1945

„Začínám pochybovat o inteligenci svých bratrů. Už několikrát se mi stalo, že jim ukazují velký kousek bílého plátna s malou červenou tečkou, ptám se jich, co vidí, a všichni mi odpovídají: ‚Červenou tečku‘ a nikdy ‚kousek plátna‘ i když ho je nesrovnatelně víc“.
převor Petr Siostrzonek

Z našich reklam a inzerátů

„Když potká Srb Srba, mají radost oba.
Když potká Srb NATO, vykašle se na to.
Když potká Srb Albánce, probudí se v záchrance.“

„Když na mě přišlo podzimní nachlazení, zkusil jsem na radu přítelkyně nový ultratenký *Aspirin – invisible*. A nevěřil jsem svým očím. Tak málo aspirinu a tolik ochrany.

„Při vaření kávy přidávám pokaždé do varné konvice Calgon. Muž byl již sice dvakrát na operaci s ledvinovými kameny, ale topná spirála konvice je stále jako nová. Doporučuji 4 z 5-ti ledvinových chirurgů“!

„Miláčku, než jsi se rozsekala na té sjezdovce, tak jsem na tebe opravdu nevolal *hloupý brzďej* ale *happy birthday*“!

Říká se . . .

„S penězi se ani v pekle neztratíš“!
„Velmi často zkušenost je názvem našich chyb“!

Zajímavosti

Víte, že ?

- Nezaměstnanost na Mělnicku na přelomu roku činila 8,38 %, tj. 3971 nezaměstnaných, zatímco v sousedním Mladoboleslavsku jen 4,47 %. Nyní na Mělnicku klesla na 9.07 % po předchozím vzrůstu z ledna na 9.2 %.
- Za posledních 10 let bylo v ČR ukradeno 350 tisíc aut (cca roční produkce naší Škody) v celkové hodnotě 29 mld Kč. Objasněnost je jen cca 17%.
- Evropa vymírá a zachránit ji mohou jen přistěhovalci, což se moc nelíbí starousedlíkům. Tak třeba Itálie s dnešními 57 miliony bude mít v r. 2050 jen 41 milionů obyvatel. V Německu dojde k poklesu z 82 na 73 milionů. V té době také bude připadat jeden penzista na dva pracující (nyní na pět). Míra porodnosti v SRN je 1,25 dítěte na jednu ženu. (prostá reprodukce vyžaduje min.2). Možná tedy, že dobře už bylo nebo právě je.

- Evropští vědci zkouší pomocí rostlin tzv. hybridní vakcíny. Genetická informace živočišného viru se vpraví do rostlinného viru, kterým se napadne rostlina, např. fazole. Z napadené rostliny se získá bezpečná vakcína, která se aplikuje živočichům. Protože není znám případ přenosu rostlinného viru na živočichy je tento postup naprosto bezpečný na rozdíl od zvířecí vakcíny pouze s oslabeným virem. Zatím je vyzkoušeno u zvířat (norci) a začíná výzkum vakcín pro lidi.

Není znaménko jako znaménko

V matematice je velmi jednoduché změnit znaménko a ze záporné veličiny udělat kladnou či naopak. Všimli jste si však, že v životě je to mnohem obtížnější a hlavně nesymetrické. Udělat dluh je ještě jednoduché, ale změnit pak jeho znaménko vyžaduje nemalé úsilí. Změnit negativní trend na pozitivní dá zabrat i několika vládnám. Změna znaménka pak často znamená i nesmiřitelnou hranici mezi dobrem a zlem. Číselná osa by proto neměla být kreslena jako vodorovná, ale vždy svislá, aby bylo jasné, že záporná čísla jsou ta dole a kladná nahoře. Přechod ze záporných čísel nahoru znamená stoupat a vynakládat úsilí, přičemž pád dolů je tak snadný. Zdá se vám, že je to nemístné zavádění morálních hledisek do matematiky? Možná. Ale ono stačí uvažovat již jen fyzikální souvislosti.

Nevážně o původu názvů

Škoda lásky

Málokdo již dnes ví, že tento světoznámý český hit se původně jmenoval „Škoda lávky“. Zpívala ho skladatelova dcera Hedvika o svém nevěrném milenci, kterému dala na Zbraslavi vystavět lávku, aby ji mohl po večerech ve mlýně tajně navštěvovat. Ten však dával před poněkud obézní Hedvikou přednost pivu a kamarádům. Teprve po letech změnil skladatel původní slova: „Škoda lávky, kterou jsem Tobě dala, škoda noci, které jsem pročekala“ na dnes notoricky známý text.

Nanejvýš potřebné výročí

Sedmého března jsme oslavili jedno významné výročí – 150 let od narození zakladatele moderního československého státu Tomáše G. Masaryka. A je nám tohoto výročí věru třeba. Potácíme se v morálním marasmu postkomunistického dědictví a znovuoobjeveného kapitalizmu. Je symbolické, že to byl profesor, filosof a hluboce morální člověk, kdo položil základy našeho státu. A ne nějaký populistický tribun lidu, toužící po moci. To se také projevilo na výsledku, kdy Československo bylo v meziválečném období jedinou skutečně fungující demokracií v chaotické střední a východní Evropě a koruna mohla soupeřit se švýcarským frankem. Naši předkové uměli za práci vzít a měli v sobě zásady, které jim vštěpil předchozí řád. „Nebát se a nekrást“ – jak symbolická byla tato morální Masarykova výzva k národu. Antitezi obojího jsme vrchovatě naplnili ve svých pozdějších dějinách. A přitom výchozí podmínky r. 1918 a 1989 měly společné to, že v obou případech jsme byli průmyslově nejvyspělejší částí systému, který končil. Masaryk

ctil pravdu z principu a stál za ní i když si tím nadělal hodně nepřátel, jako při odmítnutí protizidovských nálad v době obvinění Žida Hilsnera z rituální vraždy Anežky Hružové, tak i odmítnutím falešných rukopisů v době, kdy bylo třeba posilovat národní uvědomění. Cestu k sociální spravedlnosti viděl ve vzdělání a morálních hodnotách. Slušnost byla samozřejmou součástí života. Jak by nám teď bylo zapotřebí autority presidenta Masaryka. Ale byl by dnes ve své zemi prorokem? Nakolik je zde jiný národ, než ten, který naslouchal Masarykovi v dvacátých letech? Máme dnes také presidenta, který neváhal za demokracii a svobodu obětovat i svoji osobní svobodu, který má mezinárodní kredit přinejmenším stejný, jako měl Masaryk. Ale chceme být vůbec ještě slušní a morální? Vždycky se najde někdo, kdo bude lhát, krást a tunelovat. Ale jde o to, aby to byl jen někdo a aby se to o něm vědělo a zůstalo to na něm jako cejch. Paradoxně není ani tak důležité, jestli za to bude potrestán a neprávem získaný prospěch mu odňat, ale že bude lidmi opovrhován a ne mu záviděno. Věřu neměl by snadnou práci tatíček Masaryk, kdyby se mezi námi objevil ve svých jezdeckých botách s bělostným knírem a s noblesou patřící spíše do předchozího století. VH

Žena nebo muž je když ...

Je všeobecně známo, že o pohlaví lidského zárodku rozhoduje výbava chromozomů. Pokud nový jedinec získá od rodičů kombinaci XX stává se ženou, zatímco pro muže je nezbytná kombinace XY. Ale to bychom přírodu podceňovali. Existují totiž výjimky. Muži s kombinací XX a ženy s XY. Celý proces je totiž složitější a klíčovou rolí v něm hraje mužský hormon testosteron. Jeho přítomnost způsobí, že všechny tkáně vyvíjejícího se zárodka se začnou transformovat v mužskou strukturu. A to vysvětluje i zmíněné výjimky. Na kratším mužském chromozomu Y je jeden malý gen, zodpovědný za přetvoření pohlavních orgánů zárodka na varlata, která okamžitě začínají produkovat testosteron. Na jeho zvýšenou koncentraci reagují ostatní tkáně vytvářením druhotných pohlavních znaků, ale i mužskou variantou vývoje mozku. U některých původně mužských zárodků XY dojde k poruše tohoto jediného genu, který nedokáže spustit produkci testosteronu a změnit vývoj zárodka. Ten se tedy vyvíjí dál tím základním přirozeným způsobem a vznikne žena s vším všudy. Jindy se ke klasické výbavě ženy XX přilepte tento zlomkový mužský gen jako volný gen a ten dokáže spustit tvorbu testosteronu a přeměnu původně ženského zárodka na muže. Ukazuje se tedy, že žena je tím základním biologickým druhem a bez testosteronu není muž. Testosteron je vůbec velmi rafinovanou substancí a příroda přes něj zajišťuje rozdílné funkce obou pohlaví. Přitom ta vzhledová stránka není nejdůležitější. Testosteron je zodpovědný za agresivnější mužské chování a soutěživost, které příroda potřebovala k výběrovému boji o samičku a ochranu rodu. Muž je svojí větší svalovou hmotou zkrátka více uzpůsoben k boji a žena větší zásobou tuku pro nepohodu. Dnešní ženy často tuto přírodní tendenci proklínají a rafinovanými dietami se snaží přesunout zásobárnu živin ze svého těla spíše na ledničku. Testosteron je přítomen jak v organizmu mužů. tak žen. U mužů pochopitelně v řádově vyšší hladině. Tato hladina není konstantní a kolísá

nejen v průběhu dne, ale i v závislosti na životní situaci. V mužském sportovním mužstvu stoupne tato hladina před důležitým zápasem. U vítězů pak pokračuje nárůst hladiny testosteronu i po zápase, kdežto u poražených jeho hladina klesne. U ženských družstev se žádný takový nárůst před zápasem nepozoruje a po zápase naopak u mužstva, které prohrálo. Neméně zajímavé rozdíly v mužské a ženské logice potvrzují i moderní výzkumy mozku. Řečové podněty jsou u muže zpracovávány jen v levé mozkové hemisféře, zatímco u žen v obou. To vede k větší verbální pohotovosti žen na straně jedné a větší prostorové představivosti mužů na straně druhé. Pochopitelně v průměru. Zajímavý je pokus, kdy se do každého ucha pokusného objektu pouštějí ze sluchátek různé, ale foneticky podobné slabiky, jako např. „gib – dib, buk – puk“. Objekt zapisuje, co slyšel. Obecně platí, že levé ucho je nervovými drahami spojeno s protilehlou pravou hemisférou mozku a pravé ucho naopak s levou. Ženy, které používají k zpracování podnětů obou hemisfér slyší v průměru polovinu slabik z každého ucha, ale u mužů výrazně převažuje pravé ucho, které posílá signály do levé hemisféry, která jediná umí zpracovávat verbální podněty. Nám nezbyvá, než se sklonit v němém obdivu před jemnou a důmyslnou organizací živé hmoty a chvályhodnou skutečností, že fungujeme, tak, jak fungujeme. VH

K zamyšlení

Žil jednou jeden malý chlapec, který měl velmi zlou povahu. Otec mu dal hrst hřebíků a řekl mu, aby vždy, když se rozzlobí, zatloukl jeden hřebík do plotu vzadu za domem. První den zatloukl chlapec do plotu 37 hřebíků. Po několika týdnech se naučil ovládat svůj hněv a počet zatlučených hřebíků se postupně snižoval. Zjistil, že je jednodušší ovládat zlost, než chodit zatloukat hřebíky do plotu. Nakonec přišel den, kdy se chlapec ani jednou nerozzlobil. Řekl to otci a ten mu navrhl, aby teď chlapec vytáhl z plotu vždy jeden hřebík, pokud se za celý den nerozzlobí. Dny ubíhaly a chlapec po čase mohl sdělit otci, že v plotě nezůstal ani jeden hřebík. Tehdy vzal otec chlapce za ruku a odvedl ho k plotu. Tam mu řekl: „Udělal jsi dobře chlapče, ale podívej se na ty díry v plotě. Ten plot už nikdy nebude takový, jaký býval. Když povíš něco v hněvu, tak to zanechá právě takové jizvy. Jako když zabodneš do člověka nůž a vytáhneš ho. Nezáleží na tom, kolikrát řekneš lituji, rána stále zůstává. Rána způsobená slovem bolí stejně jako fyzický úder.“ (z Internetu)

Bezejmenná

Jsi plný mládí - "pouhých x-krát 20 let".
Jsi plný nadšení a u nohou ti leží svět?
S nedočkavostí díváš se vpřed
a nemáš proč ohlížet se zpět?
Nehledej pozlátka, jež nabízí ti "svět".
Ať nemusíš říci, až jednou budeš kmet:
život se zdál mi sladký jak med,
však v ústech zhořkl mi co prudký jed.
Hledej spíš moudrost, raději teď hned:
A najdi lásku, radost, pokoj, klid
a toho, co stojí za to, stále za Ním jít.
Pak nikdy nebude tvé srdce jako led.

Mohou se vrátit staré epidemie a nemoci?

My dnes žijeme v poklidu s pocitem, že dnešní medicína eliminovala některé staré metly, jako byly pravé neštovice či mor. Do jisté míry je to oprávněné a podepřené zkušeností, alespoň v naší části světa. Ale všeho do času. Objevila se teorie, že ve starých vrstvách ledovců a ledu v Antarktidě mohou být zakonzervovány zárodky všech těchto a řady dalších pradávných nemocí ve formě zárodečných spor. Globální oteplování a postupné odtávání světového ledu by je mohlo uvolnit zpět do oběhu. A to by mohlo být velmi nepříjemné. Pokud tyto nemoci neexistovaly na této planetě po celá tisíciletí, budou na ně absolutně nepřipraveny i naše protilátky a to by

mohlo mít fatální důsledky. Vždyť vzpomeňte co udělaly s indiány neštovice, s kterými se setkali poprvé, po příchodu bělochů. Možná proto bude nezbytné, aby řady antarktických výzkumníků rozšířili i bakteriologové a virologové. Jinak je možné, že seznamy našich nemocí budou nedobrovolně rozšířeny o nové exotické názvy jako *faraónská horečka dolního Nilu* či *neandrtálský mor*.

K tomu je třeba ještě připočítat nové choroby, které vznikají mutacemi a vývojem. Vědci dnes již datují objevení se AIDS až do roku 1930, kdy měl přejít zmutováním šimpanzího viru SIV na člověka. Nejstarší zachycený virus HIV byl zjištěn v krvi černocho z oblasti Konga odebrané r. 1959. Očekává se, že epicentrum nákazy AIDS se do r. 2015 zvolna přesune z Afriky do Asie. Od roku 1973 se objevilo nejméně 30 dříve neznámých chorob včetně hepatitidy typu C, horečky Eboly a virového onemocnění Nipah loni v Indonésii. Řadu těchto nemocí neumíme léčit. Navíc řada *zvládnutých* nemocí zmutovala tak, že tradiční léky ztrácejí účinnost. Velká migrace obyvatelstva a zboží navíc usnadňuje globální šíření původců. A pak je tu ještě potenciální hrozba biologického teroristického útoku. Není třeba propadat panice, ale je to další důvod pro udržování dobré kondice a obranyschopnosti našich tělesných schránek. VH

V čem se ženy podobají počítačům?

- Většina uživatelů nerozumí jejich vnitřní logice
- Hláška: "Chybí příkaz nebo jméno souboru" se nápadně podobá větě: "Když to nevíš ty, tak já ti to říkat nebudu".
- Seběmenší chyba se uloží a vyplave na povrch v nejméně vhodném okamžiku.
- Mezi sebou komunikují jazykem, který je pro běžného uživatele nesrozumitelný.
- Při bližším seznámení zjistíte, že většinu peněz utrácíte za jejich doplňky.
- Když si je pořizujete, jste do nich zamilovaní, a ještě netušíte s jakou chutí je zanedlouho vyměníte za novější model.
- Nedá se na ně koukat celý den.
- Na každou otázku jim musíte odpovědět, jinak se s vámi nebaví.
- Když chytí nějaký virus, odskáčete to s nimi.
- Je to s nimi hrozné, ale bez nich nepředstavitelné.
- Jsou nekonečným zdrojem zkreslených informací.
- Jsou vedle knihy a psa nejlepšími přáteli člověka.
- Od doby vzniku Windows 95 se stávají v průměru jednou měsíčně nepoužitelnými.
- Používají omezený slovník a dávají na výběr pouze mezi „O.K.“ a „Storno“ a bohužel mnohdy vnucují i „Nápovědu“.
- Nej kvalitnější kusy vynikají tím, že přesně vykonávají uživatelské instrukce.
- Jejich kvalita závisí na uživatelské finanční situaci.
- Chlapi si o nich vyprávějí v hospodě.
- Kusy s dobrým designem působí jako dobrý doplněk a zlepšují image uživatele.
- Poptávka po přestárých modelech je velice nízká.
- Zatím neumí řídit motorová vozidla.

z internetu: *1. antifeministická stránka R. Fráni*

Trosečnice

Po ztroskotání lodi se zachránily na pustém ostrově pouze tři ženy. Bůh ví, kde se v nich vzalo tolik intelektu, že se rozhodly žít rybolovem, Bůh ví, kde vzaly prut? Fakt je, že se opravdu vydaly k moři a tři dny a noci lovily ryby. Protože na háček samozřejmě nepověsily žádnou návnadu, chytily jenom stupidní

zlatou rybkou, která jim přes svou očividnou nepoživatelnost nabídla splnit tři přání. První si přála vor. Asi proto, že to viděla někde v televizi a myslela si, že se z ostrova jinak odplout nedá. Dostala vor, hupsla do něj a s její do běla vysušenou kostrou si dodnes pohrávají vlnky nejmenovaného oceánu. Druhá byla chytřejší. Přála si kajak a pádlo. S tím už se dá po oceánu jakž takž pohybovat, Co si budeme vykládat. Cvakla se půl kilometru od břehu a žraloci se zase jednou poměli. Třetí ženská přemýšlela, přemýšlela, ale nic ji nenapadlo. Tak povídá té rybce: "Viš, já bych chtěla mít mozek toho nejhlupejšího chlapa na světě". Prask a měla ho. Rozhlédla se, připitoměle se usměje a povídá: „Jééé, most, že bych přešla“?!

To zase jednou ztroskotala loď a zachránili se jen dva Francouzi a jedna Češka, samozřejmě na pustém ostrově. Češka byla fascinována dvorností Francouzů a nebudu popisovat, co na tom ostrově dělali, protože tohle je antifeministická a ne erotická stránka. Jenže fyzické lásky se člověk nenají a tak začali také rybařit a chytili zlatou rybkou, která jim každému slíbila splnit jedno přání. Jacques se nerozmýšlel ani vteřinu a řekl: "Já bych chtěl být doma v Paříži". A byl tam dřív, než bys řekl „Čest práci“. Francois se naposledy rozhlédl po ostrově a praví: „Já bych taky domů do Marseille“. A už tam byl. Zlatá ryбка se podívala na Češku a povídá: „A co bys chtělo ty, ty rozsochaté stvoření“? Češka se hluboce zamyslí a odpoví: „Viš, mě tady bylo s těma klukama francouzskými tak dobře, o hodně líp, než u nás doma v Horní Dolní. Ať jsou ti kluci zase zpátky“.

z internetu: *1. antifeministická stránka R. Fráni*

Co mají společného manželka a Trabant? Uspokojí, ale nenadchne!

Co udělá blondýnka, když ji doktor řekne, že je těhotná? Zeptá se: „A je to moje?“

Jaký je rozdíl mezi manželkou a automobilem? Auto když zahýbá, tak bliká. Manželka zahne a ani nemrkne.

z internetu: *1. antifeministická stránka R. Fráni*

A slovo závěrem

Příspěvatelé se tak nějak vytratili nebo spí zimním spánkem s výjimkou té anonymní básně a to je za posledních pár měsíců poněkud chudý výsledek, nemyslíte? Ten, kdo navštívil adresář *W:Oisoviny* by mě však usvědčil z nepravdy. Ano vyskytne se někdy příspěvek o kterém dlouho přemýšlím, zda zařadit či nikoliv. Většinou ano. Pokud nakonec zůstal v adresáři, kde si ho mohou zájemci přečíst samostatně, je to proto, že je třeba ctít určité zaměření a poslání listu, jehož součástí je i nezbytný nadhled a sebeironie. A zvažít, zda by v dané čtenářské obci jeho zveřejnění dosáhlo zamýšleného účinku nebo možná spíše opaku. Ale touto zповědí bych v žádném případě nechtěl odradit příspěvovatele menšinových či netradičních proudů o jejichž uplatnění se vždy budu snažit. A těch pár „disidenstských“ výjimek si budete moci přečíst ve zmíněném adresáři, neboť ctím svobodu slova. Možná tím ještě získají, neboť nádech tajemství a výjimek vždy lákal. I když cenzura zůstane cenzurou i kdybych to okecával ještě celý další odstavec.